

V daném případě je ze spisů patrné, že st-lé ve lhůtě stanovené ve vyhlášce ze 13. dubna 1928 vůbec námitek nepodali, že při místním šetření ze 3. února 1928 se ještě vůbec o žádném »polohovém plánu« nejednalo, nýbrž šlo o pouhé informativní ujednání, jež mělo teprve sloužiti za podklad pro zhotovení plánu polohy, resp. jeho změny, že již proto prohlášení, jež st-lé při tomto šetření učinili, nemohlo míti povahu »námitek proti vyloženému plánu polohy«, a že také toto prohlášení neučinili písemně, nýbrž ústně. Za tohoto stavu nebyl žal. úřad povinen »námitkami« přednesenými st-li při onom předchozím informativním šetření se věcně zabývati — a to tím méně, když námitky ty obsahovaly pouhé prohlášení, že st-lé zásadně trvají na zachování pravoplatně schválené ulice, aniž námitky ty blíže odůvodnili tak, aby se jimi žal. úřad věcně vůbec zabývati mohl. Proto nepřihlédl-li žal. úřad k námitkám těm, neporušil žádné právo st-lů a jsou stížnosti jejich v tomto směru bezdůvodné. — — —

Č. 9990.

O b e c n í d á v k a z e p s ů: * Pro otázku zvýšení sazby dávky podle 2. odst. § 1 vzorných pravidel o obecní dávce ze psů č. 143/22 sčítají se psi též kategorie chování všemi členy též domácnosti.

(Nález ze dne 2. července 1932 č. 10.265.)

V ě c: Alois L. v K. proti okresnímu úřadu v Karlových Varech o dávku ze psů.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Podle přihlášky z 10. února 1928 a ze 14. ledna 1929 přihlásil Alois L., resp. jeho manželka pro rok 1928 a 1929 k obecní dávce ze psů v K. každý po jednom psu, a to Alois L. jako psa hlídacího, manželka jako psa luxusního. Za oba tyto psy byla Aloisu L. předepsána zvýšená dávka platebními rozkazy z 9. října 1928 a z 1. února 1929 pro rok 1928 a 1929 v částkách po 500 Kč.

K podaným odvoláním sdělila st-li městská rada v K. výměry z 26. listopadu 1928 a z 15. dubna 1929, že jim obecní zastupitelstvo ve schůzi dne 21. listopadu 1928 a 10. dubna 1929 nevyhovělo. Z jakých důvodů se tak stalo, ve výměrech uvedeno nebylo.

Další odvolání zamítl okresní úřad v Karlových Varech nař. rozhodnutím podstatně z těchto důvodů: »St-l přihlásil k dávce 2 psy, jednoho na vlastní jméno, druhého na jméno své manželky za tím účelem, aby se vyhnul zvýšení dávky. Dávková pravidla nemají sice ustanovení o chování psů v jedné domácnosti a o tom, že přednosta domácnosti je povinen platiti dávku za všechny psy v jeho domácnosti chované. Naproti tomu však obsahují ustanovení o progresivním zvyšování dávky, která by v převážných případech, a to tehdy, když domácnost sestává z více osob — což se nejčastěji přihází — neměla smyslu a významu, kdyby bylo možno psy chované v domácnosti o více členech přihlašovati na více členů v domácnosti. Postup st-lův byl tudíž nepřipustný. Obec K. nebyla povinna opatřiti

své výměry poučením o opravných prostředcích; její povinnost omezuje se toliko na to, aby, dá-li poučení, bylo správné.»

O stížnosti k tomuto soudu podané uvažil nss takto: — — —

Stížnost vychází z názoru, že zvýšenou dávku ze psů možno právem uložit jen tehdy, když jedna a táž osoba jest majitelkou několika psů jako držitelka ve smyslu o. z. o. Na tomto právním podkladě jsou prý vybudována také pravidla o vybírání dávky ze psů v K. a nemají ani ona ani finanční novela ustanovení, že přednosta domácnosti je povinen platit dávku za všechny psy v jeho domácnosti chované. Jestliže tedy jsou držiteli psa jednotliví členové domácnosti, lze prý dávku předspsati toliko jim.

Stížnosti bylo přisvědčiti potud, že obec. fin. novela, dávajíc v § 38 obci pouhé zmocnění k vybírání dávky, aniž stanoví něco bližšího o obsahu tohoto oprávnění, zejména pak o subjektu dávkové povinnosti, skutečně neobsahuje ustanovení o tom, že dávkou ze psů v jedné domácnosti chovaných je povinován přednosta domácnosti, — a že takového výslovného ustanovení nemají ani pravidla o vybírání dávky ze psů v K. v letech 1928—1933, schválená výnosem zsv-u v Praze ze 3. října 1928, na základě nichž byla dávka předspsána. Správným bylo uznati také názor stížnosti, že tato dávková pravidla postihují dávkou držitele psa. Než tento pojem »držitel psa« podle dávkových pravidel nelze bráti v technickém smyslu o. z. o., nýbrž se zřetelem na povahu dávky, o kterou jde. Obecní dávka ze psů je dávkou nákladovou, která má postihnouti náklad, jevíci se v chování psů. Poněvadž po stránce tohoto nákladu podle povahy věci celá domácnost tvoří jediný nedílný celek, aniž lze lišiti jednotlivé členy domácnosti jako samostatné subjekty onoho nákladu, a poněvadž, — jak st-l nepopírá a nepopírá — jde o psy chované v téže domácnosti, právem uznal žal. úřad, že dávkou za oba psy, o něž jde, je povinen st-l jako přednosta domácnosti. S tohoto hlediska nelze pak shledati ani vadným předpoklad úřadu, že st-l přihlásil dva psy, neboť jest jen pouhým logickým důsledkem zmíněného právního výkladu a není v něm vytýkané samovolné změny oddělených přihlášek ani rozporu se spisy. Ostatně st-l sám ve stížnosti přiznává, že učinil dělenou přihlášku.

Naproti tomu bylo stížnosti přisvědčiti, pokud implicitě obsahuje také námitku proti předspsání zvýšené dávky z obou psů jako psů luxusních. Pro závěr žal. úřadu, že oba přihlášení psi jsou psy luxusními, neskýtá podkladu ani zmíněný výklad 3. odst. § 1 pravidel, tím méně obsah správních spisů, z nichž nepochybně vyplývá, že jeden ze psů byl přihlášen jako pes hlídací, druhý jako luxusní. Je-li pak podle cit. odst. 3. § 1 možno předspsati zvýšenou dávku jen tehdy, jde-li o několik psů jedné a téže z kategorií uvedených pod a), b) nebo c) 1. odstavce § 1, kde se odlišují psi hlídací, psi chovaní k účelům živnostenským neb hospodářským a psi používání přísežným personálem mysliveckým pro honbu (kateg. a) od psů jiných (kat. b) a od psů chovaných osobami, které se v K. zdržují jen přechodně (kat. c) — žal. úřad však relevantní okolnost, náleží-li oba přihlášení psi do jedné a téže z těchto kategorií, t. j. do kategorie b), způsobem spolehlivým a procesně bezvadným nezjistil, trpí jeho rozhodnutí podstatnou vadou řízení.